

Важливою є наявність завдань творчого характеру на візуалізацію процесів, побудову моделей, діаграм, таблиць, ментальних карт тощо. Завдань для організації групової і проектної діяльності, для забезпечення різних організаційних форм на уроці (дебатів, круглих столів, ділових ігор), та різних методів і технологій навчання (перевернутий клас, BYOD (метод навчання, при якому на заняттях активно залучаються смартфони, ноутбуки, планшети з використанням інтернет-ресурсів), кейс-технології, технології створення кластерів, ментальних карт та багато чого іншого.

Отже, результатом запровадження інтегрованого курсу «Природничі науки» буде сформованість знань не лише про об'єкти природничих наук (поняття і наукові теорії), а й про загальні знання, пов'язані із основами безпеки життєдіяльності школярів.

Список використаної літератури

1. Астахова М. С. Методологічні основи розвитку професійної компетентності з безпеки життєдіяльності вчителів / М. С. Астахова // Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти : зб. наук. праць. – Рівне–Київ : Міленіум, 2015. – Вип. 12. – Ч. 2. – С. 10–19.
2. Гвозд'ї С. П. Показники ефективності підготовки майбутніх учителів до навчання учнів основ безпечної життєдіяльності / С. П. Гвозд'ї // Проблеми сучасної педагогічної освіти. – Ялта : РВВ КГУ, 2010. – Ч. 1. – С. 54–59. – (Серія: Педагогіка і психологія ; вип. 27).
3. Зацарний В. В. Навчальна дисципліна «Безпека життєдіяльності»: становлення, розвиток та перспективи // Безпека життєдіяльності. – 2004. – № 8. – С. 16-22.
4. Кузнецов В. О. Концепція освіти з напрямку «Безпека життя і діяльності людини» / В. О. Кузнецов, В. В. Мухін, О. Ю. Буров, Л. А. Сидорчук, С. А. Шкрєбець, В. М. Заплатинський // Інформаційний вісник Вища освіта. – К., 2001. – № 6. – С. 6-17.

ТЕРОРИЗМ В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Бала Ю. Ю.
м. Полтава*

Анотація. Обґрунтовано доцільність та необхідність використання міжнародного досвіду у питаннях боротьби з тероризмом.

Ключові слова: тероризм, системи моніторингу, бомбовий тероризм, фінансування тероризму.

Довгий час Україна залишалася країною, далекою від тероризму і всього, що з цим може бути пов'язано, але події 2014 кардинально змінили ситуацію. Наразі наша країна переживає найвищий за всю свою історію рівень терористичних атак. Так, в останньому Глобальному рейтингу тероризму, який щорічно публікує Інститут економіки та миру Сіднейського університету, Україна посіла дванадцяте місце. Україна – єдина європейська країна, яка потрапила у першу двадцятку рейтингу. У 2014 році в Україні було зафіксовано 405 терористичних актів, внаслідок яких загинуло 665 осіб, ще 515 були поранені.

Причинами такої ситуації можна вважати політичну нестабільність, маргіналізацію, масове зубожіння людей, радикалізм і український політикум. У нашій країні розвитку тероризму сприяють глибока соціально-економічна криза, протистояння політичних сил, наростання проявів сепаратизму, зубожіння та люмпенізація значної частини населення, процеси соціального розшарування, розвиток кримінальних підприємницьких та державних структур, корумпованість державного апарату, розвиток потужного нелегального ринку зброї, девальвація моральних та духовних цінностей.

Закон України визначає тероризм як суспільно небезпечну діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я невинних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних дій. На державному рівні боротьба з тероризмом в Україні регламентується законом України «Про боротьбу з тероризмом». Основні повноваження в цьому питанні покладені на службу безпеки України. У цій роботі також беруть участь Міністерство внутрішніх справ, Національна поліція, Міністерство оборони і органи виконавчої влади, інші відомства також можуть залучатися в разі потреби.

Україна також є країною, що діє в рамках Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом (1977), яка передбачає видачу підозрюваних в тероризмі, Міжнародної конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом (1997) і Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999). При цьому, з огляду не лише на зростання терористичної загрози у світі, але і на бойові дії, які йдуть вже більше двох років, Україна могла б перейняти для себе досвід інших країн у питанні контртероризму. Насамперед, досвід Ізраїлю – країни, що бореться з проявами тероризму з моменту свого заснування.

Свого часу країна пережила різні атаки не лише у прикордонних з Палестиною містах, але і в центрі Тель-Авіва та Єрусалиму. Ізраїль виробив, як стверджують експерти, загальноприйнятні умови для ефективного попередження терористичних нападів. У країні панує безумовна довіра населення до силовиків і спецслужб, з якими громадяни тісно співпрацюють, щоб виявити потенційних терористів. До екстрених ситуацій більшість громадян готова завжди. За дуже суворих правил застосування вогнепальної зброї застрелити нападника можуть як військові і поліцейські, так і охоронці приватних фірм. Проти бойовиків в Ізраїлі діє розвідка «Моссад», служба загальної безпеки «Шабак», спецназ поліції і спеціальні підрозділи армії. «Візитівкою» «Моссада» і «Шабака» є високий рівень підготовки кадрів і розгалужена агентурна мережа. Наразі ізраїльські фахівці обмінюються з українськими колегами досвідом боротьби з тероризмом.

У Києві презентували українсько-ізраїльський Інститут стратегічних досліджень імені Голди Меїр. Він зосередив свою діяльність не лише на суто терористичних загрозах, а й на енергетичній безпеці в Україні, реформуванні системи охорони здоров'я, використанні сучасних технологій, на екологічних питаннях, сільському господарстві, боротьбі з корупцією, і навіть на конституційному процесі. Одним з контр терористичних заходів Ізраїлю, враховуючи багаторічний конфлікт з Палестиною, стало спорудження бар'єру безпеки, що відокремлює Західний берег річки Йордан. 703-кілометровий прикордонний бар'єр на 90% складається з паркану з 60-метровою смугою відчуження і на 10% – із стіни заввишки до 8 метрів. Ізраїльські солдати мають наказ стріляти в будь-кого, хто спробує подолати паркан і смугу відчуження. З моменту завершення будівництва бар'єру число терактів знизилося у рази.

Аналогічний проект вже розпочав свою дію в Україні. Проект «Стіна» або Європейський вал – фортифікаційний проект, котрий має підвищити рівень безпеки на суходільному кордоні України та Російської Федерації. Планується створити 2 оборонні рубежі, обсяг робіт становить близько 1500 кілометрів траншей і ходів сполучення, понад 8 тисяч окопів для техніки, понад 4000 бліндажів, створення 60-кілометрового невибухового загородження. Державна прикордонна служба України повідомила, що проект «Стіна» реалізується у Чернігівській, Сумській і Харківській областях. Наразі обсяг робіт виконаний на 10,5 % від планованого. Втім, як вважають експерти, для України спорудження захисного бар'єру потребує величезних витрат.

Імовірно, що у разі заморожування конфлікту буде застосований посилений контроль і специфічний режим на кордоні з Росією і тимчасово окупованим Кримом.

На мою думку, Україні зараз потрібно створення моніторингових систем, формування високої правової культури і дисципліни всередині країни. У питанні жорсткого моніторингу Україна може повчитися у США. Ця країна також показує видатні результати в боротьбі з терористами. Доктрина США сильно змінилася після терактів 11 вересня 2001 року. Після теракту в США був прийнятий так званий «Патріотичний акт» – Акт «Про згуртування і зміцнення Америки шляхом забезпечення належними засобами, необхідними для припинення та перешкоджання тероризму». Це федеральний закон, який наділив поліцію і уряд ширшими повноваженнями по нагляду за громадянами.

Список використаної літератури

1. Адлер Г. Е. Проблеми боротьби з тероризмом у національному законодавстві держав і міжнародно-правовій практиці : автореф. дис. к. ю. н. / Г. Е. Адлер. – К. : Б.и., 2003.
2. Гуцало М. Г. Організація протидії сучасному тероризму / М. Г. Гуцало. – К. : ТОВ «Видавництво Аратта», 2009.
3. Майборода В. К. Вступне слово / В. К. Майборода // Державна політика у сфері запобігання тероризму: міжнародний досвід і його актуальність для України : [зб. матер. наук.-практ. конф.], Київ, 31 жовт. 2008 р. – К. : Інтертехнологія, 2000.
4. Про боротьбу з тероризмом: закон України від 31.05.2005 р. 2600-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005.

ПОВІНЬ – НАЙПОШИРЕНІШЕ СТИХІЙНЕ ЛИХО В УКРАЇНІ

*Авдєєнко Д. С.
м. Полтава*

Гідрологічні небезпечні явища включають в себе: високі рівні води (повені), дощові паводки, затори або зажери, дію нагонного вітру, підтоплення, тощо. Повінь – це тимчасове затоплення значної частини суші водою в результаті підняття рівня води у річці, озері або морі. Залежно від причин повені природного характеру поділяють на:

– *Повені, зумовлені випаданням сильних опадів або інтенсивним таненням снігу (льодовиків) у її басейні річки;*

– *Повені, що виникають внаслідок поєднання паводкових вод з льодоходом.* Льодохід часто супроводжується заторами (нагромадження льоду в руслі ріки) або зажерами (скупчення внутрішньоводного льоду, який утворює льодяну пробку), що зумовлюють додатковий підйом води і затоплення нових територій. У разі прориву водою перешкоди може утворитися навальна хвиля, що створює небезпеку затоплення території, розташованої нижче за течією. Затори найчастіше утворюються на ріках, що течуть із півдня на північ, оскільки південні ділянки ріки звільняються від льоду раніше, ніж північні, і льодохід, що розпочався, зустрічає на своєму шляху перешкоду у вигляді льодоставу. Зажери утворюються у передльодоставний період і, за наявності незамерзаючих ділянок ріки, протягом зими.

– *Повені, що виникають під дією нагонного вітру.* Вони спостерігаються на морських узбережжях і на гирлових ділянках рік, що впадають у море. Нагонне повітря затримує воду в гирлі, внаслідок чого підвищується її рівень у річці. Повені такого типу спостерігались у дельті Неви, в Голландії, Англії, Німеччині та в інших регіонах земної кулі. Класичним прикладом такого типу повеней є повені в Санкт-Петербурзі (за час існування міста їх було понад 300). Найбільші повені на Неві були зафіксовані у 1824 і